

Estar

Estar ou non daba igual, todo o mundo pasaba de min coma se eu fora invisible pero iso favorecíame porque eles non notaban o que facía.

Fai un tempo gústame un rapaz pero é inalcanzable para min, pero todos pensan que estou tola, o único que teño é a miña cámara, con ela filmo todos os recordos que teño xunto as miñas amigas, que ben bailan.

Con todo, todo o mundo mira para min, eu non son a importante senón as miñas amigas, só tes que velas para namorarte, sempre están bailando, en todas partes aínda que ás veces xogamos na miña casa ou na azotea do colexio, o que me fai recordar a vez que correndo detrás delas manquei a man e agora téñoa vendade pe,ro iso non me impide filmar as miñas amigas, pero é coma se non estivesen coma se non as notasen, aínda que sempre estou con elas porque non teño mais amigas só se percatan de min e as veces é agoniante como me miran pero dáme igual porque onde estou estou feliz.